24/02/2022

Τα τύμπανα του Πολέμου και η εν Χριστώ Ειρήνη

/ Γνώμες

Ο Κύριος αφήνοντας στους Μαθητές Του τις τελευταίες Του υποθήκες, προτού οδηγηθεί στην σταυρική Του θυσία, είπε: «Φεύγω και σας αφήνω την ειρήνη. Τη δική μου ειρήνη σας δίνω. Δεν σας δίνω την ειρήνη που δίνει ο κόσμος» (Ιω.14,27). Βλέπουμε εδώ ότι ο Κύριος ομιλεί για τη δική Του ειρήνη. Και αυτή την ειρήνη την αντιδιαστέλλει από την ειρήνη του κόσμου. Όπως επεξηγούν οι θεοφόροι Πατέρες, η ειρήνη του Χριστού είναι εσωτερική κατάσταση της ψυχής και δεν επηρεάζεται από εξωτερικές καταστάσεις. Είναι ειρήνη που απορρέει από την ένωση με τον Θεόν Πατέρα, που είναι«ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης» (Φιλιπ. 4,9). Ο Ιησούς την ώρα εκείνη που έλεγε αυτά τα λόγια στους Μαθητές Του, ήξερε ότι σε λίγο θα τον συνελάμβαναν, θα τον κατεδίκαζαν σε σταυρικό θάνατο και θα υφίστατο όλα εκείνα τα φρικτά Πάθη, που γνωρίζουμε. Όμως τίποτε από όλα αυτά δεν διετάραζε την ειρήνη Του. Και αυτή την ειρήνη τη μετέδιδε και στους Μαθητές Του.

Και μάλιστα στη συνέχεια τους έδινε θάρρος: “Μην ανησυχείτε και μη δειλιάζετε”

(Ιω.14,27). Η ειρήνη που έδινε ο Κύριος στους Μαθητές Του θα έπρεπε να μένει αδιατάρακτη στις ψυχές τους, όταν κι εκείνοι θα αντιμετώπιζαν διωγμούς και μαρτύρια. Όπως και συνέβη, καθώς διαβάζουμε στους βίους των Αγίων Αποστόλων. Η ίδια ειρήνη του Χριστού αντικατοπτριζόταν αργότερα και στα πρόσωπα των χριστιανών, που οδηγούνταν στο μαρτύριο· και από αυτό πολλοί ειδωλολάτρες, ακόμη και δήμιοι των Μαρτύρων, πίστευαν στον Χριστό.

Δυστυχώς σήμερα βιώνουμε την διασάλευση της Ειρήνης. Μία ακόμη μαύρη μέρα στην Ιστορία της Ευρώπης ξημέρωσε.

Αυτό που διακήρυσσε ξανά και ξανά ο Τζο Μπάιντεν, αμφισβητούσαν οι Ευρωπαίοι και δεν ήθελε να πιστέψει το Κίεβο, είναι εδώ και λίγες ώρες η δραματική πραγματικότητα. Η Ρωσία διεξάγει ανοιχτό πόλεμο κατά της Ουκρανίας, της δεύτερης σε έκταση χώρας της ηπείρου μας, που βιώνει τη χειρότερη στρατιωτική σύγκρουση μετά τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το έργο αρχίζει με σκηνές ενός φρικτού παγκόσμιου πολέμου και ο Κύριος πάνω στο σταυρό αναρωτιέται: «Γιατί πεθαίνω σταυρωμένος, όταν η ανθρωπότητα σπαράζεται ακόμα από πολέμους, βία και μίσος;»

Όταν διαβάζω στο Ευαγγέλιο το κατεξοχήν κήρυγμα του Ιησού ενάντια στη βία στην «Επί του Όρους Ομιλία», την εντολή του να αγαπάμε ακόμα και τους εχθρούς μας, αισθάνομαι σαν να δέχομαι μια γροθιά στο στομάχι. Μετά απο 20 αιώνες χριστιανισμού, η ανθρωπότητα ζει ακόμα τη φρίκη του πολέμου, της βίας και του ρατσισμού.

Δυστυχώς, ούτε οι θρησκείες είναι απαλλαγμένες από αυτό το απόλυτο κακό, ή μάλλον, όπως έλεγε ο Blaise Pascal: «Οι άνθρωποι ποτέ δεν κάνουν το κακό της βίας τόσο ολοκληρωτικά και με τόσο ενθουσιασμό όπως όταν το κάνουν από θρησκευτική πεποίθηση».

Τον περασμένο αιώνα, σε διάστημα εικοσιπέντε ετών πραγματοποιήθηκαν δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, με πρωταγωνιστές κράτη που παραδοσιακά θεωρούνταν χριστιανικά. Ως αποτέλεσμα είχαν να προκαλέσουν εκατομμύρια νεκρούς, απερίγραπτες καταστροφές και αφάνταστους πόνους. Ζήσαμε διάφορες φρικτές γενοκτονίες, μορφές ρατσισμού δικαιολογημένους ακόμα και από συγκεκριμένες θρησκευτικές πεποιθήσεις.

Μπροστά σ’ αυτό το φαινόμενο του πολέμου και της βίας, που συνοδεύει από πάντα την ανθρωπότητα, ποιά είναι η στάση των χριστιανών, έχοντας κυρίως υπόψη τη διδασκαλία του Χριστού, που για πολλούς είναι αρκετά ενοχλητική;

Ο θάνατος του Ιησού πάνω στον σταυρό και η συγχώρηση που απηύθυνε στους δήμιούς του, αποτελούν προνομιούχες στιγμές αγάπης. Μίας αγάπης χωρίς τέλος. Αντίθετα από τους ζηλωτές, ο Ιησούς απαιτεί από τους μαθητές του να απαρνηθούν τη βία και να αγαπήσουν τους εχθρούς τους.

Αυτή είναι η επανάσταση που έφερε ο Χριστός, η επανάσταση της αγάπης, της θυσίας, της καταλλαγής και της έμπονης μαρτυρίας.

Είμαστε μαθητές Του πραγματικοί ή κοροιδεύουμε τους εαυτούς μας και αγωνιζόμαστε να καταδείξουμε οτι εμείς είμαστε πιο ισχυροί απο τους άλλους και άρα μπορούμε να κάνουμε ότι θέλουμε;

Η βία οδηγεί στην βία! Αρκετά εγκλήματα έχουμε βιώσει...μήπως ήρθε η ώρα να επαναστατήσει η Ειρήνη; Μήπως ήρθε η ώρα να αντιμετωπίσουμε σοβαρά την μεταδοτική ασθένεια της εποχής μας που είναι ο πόλεμος μέσα απο τις σωτήριες ευαγγελικές επιταγές; Μήπως;

Του αρχιμανδρίτη Νεκτάριου Δαρδανού πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Ύδρας Σπετσών και Αιγίνης